

DÉLMAGYARORSZÁG

Szerkesztőség:
SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.
A szerkesztőség telefonja: 305.

ELŐFIZETESI ÁRA:
egész évre 96.— K. negyedévre 24.— K.
félre 48.— K. egy hónapra 8.— K.
Egyes szám ára 30 fillér.

Kiadóhivatal:
SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.
A kiadóhivatal telefonja: 305.

Szeged, 1919.

VIII. évfolyam, 121. szám.

Csütörtök, május 29.

A városkormányzó Szeged város lakosságának együttműködéséről.

Az ezredeskormányzó minden lehető kísérletet megtett, hogy úgy politikai, mint közigazgatási és kereskedelem-ipari téren, a polgári, földmives- és munkásosztályt egymáshoz közelebb hozza.

Ebbeli törekvései, a munkások szilárd elzárkózása folytán, meghiúsultak.

Új irányban fog az ezredeskormányzó kísérleteket tenni, amelyek gyakorlati alkalmazását a polgármesterrel egyetemben fogja tanulmányozni és nem csügged el, hogy Szeged városának segédkezet nyújtson, akarata ellenére is.

Szeged város kormányzója:
Betrix ezredes, s. k.

A béke utja.

A világháború szörnyű szenvedése és mérhetlen keserősége kiobbantotta azon — eddig csak lappangó — osztálygyűlöletet, mely a munkásság és a polgári osztály között, kétségtelenül, már régóta, fennállott.

Wimmer gyárigazgató ur, tiszteletreméltó őszinteséggel és önbeismeréssel, ezen ellentét előidézésének okait — a munkaadó polgári osztály nevében is — egyrészt magára vállalja.

Ezen gyűlölködés természetes és egyetlen oka — az *érdekellentét*. A munkaadó és tőkebirtokos vállalkozásának és tőkéjének lehetőleg magas kamatozását óhajtva elérni, lenyomta a munkabéreket számbeli kisebbsége mellett is a tényleges hatalom birtokában lévén — a munkásság minden mozgolódása, nyugtalansága és sztrájkok rendezése dacára is — sokszor a létminimum alatt tartotta.

Természetes, hogy a munkásság sok évtized óta minden szenvedésének és nyomorúságának okát a polgárnságban találva, midőn az erőviszonyok eltolódása folytán felülkerekedett, bosszuját és nehéz kezét a polgársággal érezte is.

Ez természetes és az emberi lélekből logikusan következik. A munkásság — felelőtlen és a műveltség s erkölcsi érzés igen alacsony színvonalán álló tömegek által a végletek felé sodortatva — mindenekelőtt a birtokot és tőkét, mint minden szenvedéseinek kuforrását támadta meg. Itt sajnos, történt számos visszaélés, mert a tömegek, sok helyen a vagyon és tőkét nem szent *köztulajdonnak* tekintették, hanem rombolták és megsemmisíteni törekedtek. Ezen kihágásokat a józan és céltudatos munkásság ítéli el a legerősebben.

Szegeden, a polgári osztály *látszólag* ismét tulsúlyba jutott, szervezkedni igyekezett, békejobbot nyújtott a munkásságnak s naiv csodálkozásával és erős méltatlankodással tapasztalja a rideg visszautasítást, mellyel a munkásság, közeledését magától elhárította.

Nem érvényesek még az átmeneti gáz- és villanyárak.

— Újabb szakértői vizsgálat. —

(Saját tudósítónktól.) A gázgyár közölte a minap annak a tanácsülésnek lefolyását, a melyben a gáz- és villanyfogyasztás árainak fölemelését, szerinte elhatározták. Közölte ezt azzal a hozzáadással, hogy ezentul minden fogyasztó a magasabb egységárakat fizesse, mert különben elvonják helységeiből a gáz- és villanyáramot. Föltűnt, hogy az áremelést ilyen szokatlan módon hozzák a közönség tudomására s hogy magának, a gyárral szerződéses viszonyban álló városnak illetékes hatósága nem szól bele a dologba. A tanács nem közölt semmiféle értesítést a közönséggel, hogy vajjon csakugyan beleegyezett-e az egységárak fölemelésébe, hogy valóban hozzájárult-e ahhoz a drágításhoz, amely magasságával főképpen a fix-fizetéseket keseríti el.

Szerdán tudakozódtunk ennek oka után s dr. Szekerke Lajos tanácsnoktól a következő fölvilágosítást kaptuk:

— Az, ami a gázgyár közleményében foglaltatik, megfelel a valóságnak, de a közölt megbeszélés *nem rendes tanácsülésen folyt le*, hanem csak a tanácsnak külön értekezlete volt, még mindig csupán *informatív* céllal s *határozatot azon nem hoztak*. Azokat a magasabb árakat, amelyeknek átmenetileg való érvényesítését kívánja a gázgyár, addig is, amíg pöregyezsége a várossal el nem dől, *nem szentesítette még a tanács hozzájárul-*

sa. A városi főügyésznek előbb írásba kell foglalnia javaslatát, amelyet a gázgyárral való megállapodás és a tanács értekezletén elhangzott kívánságnak alapián készít. Ha ezt a javaslatot a tanács elé terjesztette s azt a tanács elfogadta, akkor válnak csak érvényessé a gázgyár átmeneti magasabb egységárai. Mielőtt azonban a főügyész előterjeszti a maga javaslatát, az értekezleten történt megállapodás szerint a városnak egy újabb, külön szakértője, Raffay Lajos, újból fölülvizsgálja, hogy vajjon méltányosan követeli-e a tetemesen drágább egységárakat a gázgyár. Ha majd a tanács hozzájárul a főügyész javaslatához, akkor az újabb egységárakat hivatalosan is közzéteszik.

Ebből az információból kitűnik, hogy a gázgyárnak egyelőre még mindig nincs joga magasabb gáz- és villanyárak szedésére. Megtörténhetik, hogy az új szakértő nem teszi magáévá az előző szakértők véleményét s a mostani szénárakhoz mérten is túl magasnak fogja találni az új egységárakat. A gázgyár tehát legyen türelmesebb, ne fenyegetse a fogyasztókat a gáz- és villany megvonásával, erre ráér majd akkor is, ha árára a tanács már elfogadta. A lehetőség egyelőre még mindig megvan arra, hogy a közönséget mérsékeltebben adóztassák meg a gáz- és villany árával. Ebben a kis lehetőségben bízunk még, bár jól tudjuk, hogy a fogyasztók kény-